

Σταυρόν λανθανόμενον. Στηγουργεῖτε ἀριστά καλά. "Οὐδὲν μωρός παῖς ἀπολύτως καλά. Τὸ τελευταῖο τετράστικό σας καλό.

**Ἄκου ! ζειμῷας ἀπλωσε τὰ δόλμανος φτερά του
καὶ σκέπασε μὲ σογοτεινὰ τὰ ὄμοσφα τὰ βράδια.
Μὰ στίς καυδίες ποῦ ὑπέφεωα εἰν' ὅλα τοῦτα γάδε
αὐτὲς ξοῦρ' ὁ ἄλλη ζειμῷα, δὲρ ξοῦτε ἐδῶ πάτον.*

Ἐργασθήτε μὲν περισσότερη προσοχὴ καὶ μᾶς ἐπιτύχει, Ι. Σ. ε. δ. Κίλις.
Οὐδὲ ταῦτα τὸ ποιῆσαι σὺν. Νὰ φωνώντας, λέω, επιτάξω; Μὰ δὲν ὡς κωδικώ-
ποιά αὐτὸν τιποτό. Θύ σου βλάψῃ μαλλον. Μετάποτε λοιπὸν γάν νά βλαστώνται
Α. Νικού λέω οὐ νά. Μα τι γλώσσα σίγα αντή?; Καὶ τι ποιώμενη; Η. Ἐλπίς
σας: Το διωνιστέον μας εδώ κάτια μίστουσαν της γειώσα Σε εἰς ὁ δοάστης.

Καὶ ἐπειδὴ τὰς παρειάς, τὰ σελήνη παγωμένα,
Τοὺς ὄφιμαλύμων ψυχούς, θυλούς, μὲ βίβλους γομένα,
Καὶ μὲ ἐλέπονταν ποιῷ ἐπειρούσῃς βοῆς
‘Π μήτρι βόλει τοι νιὸν ἐπὶς περιθόλης
Θανατής, λευκής, λαυρῶν, εξόπου καὶ κουνῆς,
Ἐλπίζει πῶς ἡ δυστυχής ! ἐπ τῆς οὐτιλῆς τε καὶ γαμψῆς
Ρομφαῖς ἵσσων δὲν ἐτίληρη
Καὶ τοῦ “Ἄδον διαώνην!”

*Κι' ἐνδέ τελείως εὐκυρώς τὴν τύχον πλέον ἡ θέση
Ο παραπλανηθεὶς πέτξες γὰρ ἕταται ἐτόμη
Νά τὸν ἀδόξῃ δὲν φυσεῖ ἀπελπισίας «οἵμοι»,
Αλλὰ φωταγή προσκαλῶν τοὺς φίλους τους καὶ ἔπει
Μῆρ' ἶσους καὶ τοῦ τρέπασθος τοῦ γοῦ μετακυνῆσῃ
Καὶ τὸ φωτιστόν του σχέδιον γὰρ τοῦτον παραπήσῃ!*

Γράφετε λοιπόν σε όλης την δημοτικήν. Αντίψηφιτε γένιν ή γλώσσαν της ποιήσεως. Χ. Φ. Ν. Χ. Άι πλαίσιτε τών μεταφράσσων σας καλές. Θά σες ξαναγράψουμε για τις υπόλοιπες. Δημιουργήνομε εδώ τὸ τοῦ Οὐγκῶ :

*"Ἐλα μ' ἀδόστη φλογέρα"
"Ἐρα τοαγοῦνδι εἰδημικὸ,
Στεράζει σιὰ χωράφια πέρα,
Παιζόμενη ἀπ' τὸ βοσκό!*

*Ἡ αὖτα κάτ' ἀπ' τὸ λουκοῦντι
Τὸν καθόρφητη γαλᾶ τῶν νερῶν·*

Κ. Π. Ρ. Τὸ ποιμά σας, ὁ Τ' "Ονειροῦ Ηλάνου" καὶ δημοσιεύεται ἐδῶ :
Πετοῦσε ἡ πετροπέρδικα στὲ κορφούργια πάνω,
κι' ὁ επειοζόντας τρελλὰ στὰ βάτα τραγουδοῦσε.
Πετα κι' ὁ νῆσος μον φτεωτός, ἐσθὲ τὰ ίδια ὑγροῦσε.
Τ' ὄφεος ἐτάνα αὐτῷ τοῦ ἔπου μον τὰ πάνω.

**Σὲ βοήκε ποὺ κοιμδούντα στὸν ἶσκιο ἑρῦ πλατάρου·
τοεβλλά σ' ἀπαλογάδεψε χωρὶς τὰ σὲ ξυπηρήσῃ.**

Τὸν ἥπα πορτα κύτταξε ποῑ πλάγιας οὐδὴ δίση,
οτερικὰ τὸ ρέμεται τὸ ἔρεσις σὲ σέστην ἀπάντη.
Κι' εἰςέχει τὸ πρόποδα γλωσσή, φρεσεῖα τὸ βλέφαρον οοο,
Καὶ μ' ἦτα τομερόν παλιῷ ἐχύπανθ' οὐ καψία οοον·
Μοῦ τάπε αὐτὰ γνιζόνταις δὲ τοῖς μον ἀπὸ κοτά σοοο,
Κι' ἔνω βασιναπέτεράξεις νά τ' αποκόνωνανού οοο.

*"Ἄγ ! τ' είτ' αὐτὸς ὁ ζωτικὸς ὁ χωριούς ἀλήθεια,
εἶπα, ποὺ καίγει τῆς καοδίες φλογὶ ζωρίας τὰ οτίθεια !*

Για τας μεταρρυθμισ συς θα ως γεράνημα στο προσωπές. Ρ ο δ α κ η ν.
*Η μεταρρύθμιση του Έδει Κάτιοντων Προγνωμένη δηλαδήντα
της ποδιών και Σταράκης πού δά
ποιεισπούσαν στόχοποιες. Το
πρωτότυπο της δηλαδήντας
μεταρρύθμισης.

Τό δέ που έκυρωφύσησεν είνε καὶ σᾶς καταπλήξη κατι ποὺ δὲν θὰ μπάκωταν, πολύχωμαν, πολυσέδμον, λογίμων, μὲ θαμασίας εἰκόνας, μὲ φράσεις, μὲ γέλια δύο ποάγματα, μὲ ἀρίστον μουσικόν μας κ.κ. Γ. Λ. Σκλάβου. Μόνον τὰ μουσικά αὐτά ευούμενα, είνε ο καλλεργος μπουνά. Άλλα είνε αὐτά μόνον; Τί νὰ σᾶς κ. κ. Νικήθανα, Παλαιά, Πορφύρα, ζάχι, Συανδρίνη, Μυρτιώτισσας, Βαρόζους μεταφράσεις, τὰ δηγήματα, αὔτεια; Όλα αὐτά δὲν λέγονται μὲ **TIMATAI ANTI DRA**.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

KOZANH.—Μὲ τὰ κρύνα ποὺς ἀρχισαν δὲ κόσμος συγκεντρώνται πλέον εἰς τὸ «Νέον Κέντρον».

Διακοπίνει κανείς ἔκει βέβαιον τούς κ. κ. Ἀλέξιον, Στέφουν, Σαμαράν, Καρακάπον, Καθαγκούνην, Τζίκιαν, Βούνγκαν, Καπιτζόγλουν. Σακελλαρίουν, Γκάγκανην και Πιτσέλην, τὰς κυρίας Τοπελίκην, Γκωστούνηλ, Σαρδῆ, Βαρθαρόφον, Χασούμεν, Ηπακώστα, καὶ τὰς Σαρρή, μὲ πολὺ ωμοφρή κάτισθαν τονταλέττα. Διάφα, Χαϊδοπόδλον, Ηπαπατοβόλον, Αλίκην Κάπα κ. ἄ.

XANIA.—Προχθὲς παίχτησε ἐπὶ μεγάλῳ αἰθουσαῖς τοῦ θεάτρου «Χρυσόστομος» ὑπὸ δύμάδος ἔραστεχνῶν τὸ δρᾶμα τοῦ Μελέᾳ «Μῆ νύχτα—μὰ ζῶν». Ἡ αἰθουσαῖς τοῦ θεάτρου κατεκλύσθη κυριολεκτικῶς ἀπὸ ἐκλεκτῶν κώσμουν. Αἱ εἰσηγάδεις ἐξ τῆς παραστάσεως αὐτῆς θὰ διατεθοῦν πρός ἄγοναν ἐνδημάτων διὰ τὰ δραγματά τῆς πόλεως μας. Γηπολογίζεται διτὶ εἰσεπαράθυτον ἄνω τῶν 15.000 δρ.

Στὸ παῖδικο ὑπῆρχαν ἀξιοθάμαστοι γιὰ τὴν φυσικότητα τῶν
ὅ. κ. Ἀγγελὸς Μανδάκης, ὁ δποτὲ στάθμη τέλειος στὸ φύλο
τοῦ καταχωστοῦ πατέρα, ἢ δἰς Ἐλένη Σπανάδάζον, ὁ κ. Νίκος
Ζερφάκης, ἢ δὶς Ἐλένη Μανονούάκη, ἢ δὶς Κυριακάκη παθώς
καὶ δ. κ. Αντ. Παπαδάκης.

ΒΟΛΟΣ.—Οἱ κυνιακάτικες ἀπογενματίνες χρονετικὲς συγκεντρώσεις τῶν Ἀστράν τοῦ παιδιοῦ ἔξακολονθῶν. Καὶ φαίνεται πότε ὡς κρατήσουν ὅπτε τὴν χειμερινὴν περίοδο. Καὶ τούτην τὴν Κύνιακην 13 τοῦ μπτοῦ κόσμος ἐκλεκτὸς παρερεόθη, μόλις ποτὲ δὲ καιδὸς ἤταν φυγέρδη.

'Η δοχῆστρα... τὸ μονάκιψι πᾶνο, δὲν φάνεται νὰ προκαλεῖ τὶς Δύνεις νά μας παίζουν ἀν καὶ εἶνε πολλὲς πού ζέσσον. Καὶ έτοι θέλουμε δόλο τίς ίδες.

Τούνδροι. Οι „Αλσατοί“ οχι μόνον την γλώσσαν, αλλά και έθιμα έχουν Γερμανική και όμως ήσαν φυλακτοί Γάλλοι. Εκείνη πούτραν ίνδιαφέρονταν τον Κ. Σ. Επίσης η Μακεδονία ήδη σημαφία είρη¹ ήσε πλέον ιδιαίτερα μέλεταν και είλε τάς δοπιάς άποδικηνές διτι τη Μακεδονία έθιμα άπαντωνται εις την Παλαιά „Ελλάδα, εις απ' εγν αρχή την Κύπρον και την Μικράν² Ασίαν και δέν άπαντωνται εις την Βουλγαρίαν³. Κ. Ω σ τα ο ρ ο π ο u l o ν, Βολόν. Γιατί κάψνετε τὸν γνωριμὸν χορὶς καὶ να εἰσθε πλάγματι; Τὰ σκάλας ασ δὲν είναι καβδόν επιτημή. Ηστερες μας και μη κοπάζετε άδικος. „Εκτός αν θλιηστε να παρακολούθηστα μαθήματα στο Πολύτεγνο. „Εται διμοις χωρις οπουδην δεν γινεται τιποτε.

² Αν το γνώστη την, Ἐνταῦθα. Δεν ἔχετε δίκιο; Ἐν αὐτήσας πρός ταύτη πειραιών ἡμίς παραπολούμενος καὶ τὴν νεοβολήτην φιλοδοξῶν; Δέν ἐπομένως τοῦ *Μπουκετού* συνεργάσαντας τὸν κ. Σενοπότνιον, Πορφύρην, Νίκανθα, Παλαία, Διον. Κοκκίνην, Στερ. Δάφνη, Διάσφορο, Βουτίνη, Σταρ., Σταρ. Κώστα, Οδόβρια, Λαπαζιώτη καὶ ἄλλους καὶ ἄλλους; Δέν ἐπομένως ταῦτα τὰ ἀνέδοτον αὐτούσιοντας τοῦ *Τακασάντου* καὶ τοῦ *Λιοσκάστου*; Δέν δημοσίων τῷρα πειραιών ἀνέδοτα τῆς ζωῆς των πολιτών, σπαταγήν, λογίου, ξωτηράρων, γλυπτών, μηποιών, κυθηρίτων, ποιησιών; Δέν εδημοσίωσαν σκάτε *Ελλήνων* ψηφαράφων; Τοὺς μάλιστα μὲν δημοσίευσθων στὸ έξηπλο καὶ πέρισσος τιμήσοντες εἰλοτας τῇς κ. Βαρύρων, τὸν συνιδέσιν. Ποιὸν ἄλλο πειραιωδίνην ποντίκια για την παναυλότητα παντὸς *Ελληνικοῦ* ἀνέδοτον ἐγγύον; Ποιόν ἄλλο πειραιωνταὶ τὰ ἔδανα διὰ να σօσε διδοῦ παν τὸ ἐπλεκτόν; Ήδη πατεματονεύει καὶ την ἀρχαῖαν τὸν ἀνέδοτον ἐγγύον τῆς ἀλημονητον δηγματογόρων *Μελέσανδρου* Παπαδοπούλου. Ἔνων οὐλίκαι αἱ; Καὶ τὸ πτελεοῦν τῶν μεταφραστῶν μας καὶ τοῦ ὄλλου συνεργάσαντον μας; Καὶ δι τὸ προκατατάσσεται καὶ πορεύεται προσκύνη; Ἀνέδοτα τῆς ζωῆς τοῦ *Βλάσιου Γαρψιμούλη* πειραιώτατα, ληφαὶ τραγῳδοῦ τοῦ κ. Χαροκόπου Παπαγοντούνοι κ.τ.λ. *Επειτα* μη γοητεύει πῶς εἶναι ἐνδολιὴ η συγκέντρωσης ἐγγύον τῶν γραφούσων *Ελλήνων* φίλων. Πολλάρι ἐπέποντας διηγεῖται ὁ θάνατος. Οἱ ζωτικοὶ ἡγεμόνες

ΤΟ ΗΜΕΡΟΔΟΣΙΟΝ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Τού οποίουν ἐκυριοφύησεν εἶναι κατί πού δὲν τὸ ἔξαγειδατε, κατί πού θὰ σᾶς καταπλήξῃ, κατί πού δὲν θὰ μπορεῖτε νὰ τὸ ἀποχωρισθῆτε. Καλλιτεχνι-
τατον, πολύχρωμον, πολύσεμόν. Μὲ συνεργασίαν πάντων τῶν Ἑλλήνων
λογίων, μὲ θαυμασίας εἰκόνας, μὲ λεπτότατες βινέττες, μὲ υπερόχους μετα-
φράσεις, μὲ χίλια διό πρόγαματα, μὲ πρωτοτύπους συνθέσεις μουσικάς τῶν
ἀριστών μουσικογράφων μας κ.κ. Γ. Λαμπετέλη, Δ. Λαυράγκα, Μ. Βάρδογκη,
Στάλβου. Μόνον τὰ μουσικά αὐτά κωμάτια, τὰ διά πρότινη φοράν δημοσι-
εύουμενα, είναι ὁ καλότερος μπουναμᾶς τοῦ «Μπουζέτου» πρός τὸ κοινόν.
«Ἀλλὰ εἰντι αὐτά μόνον; Τί νὰ σᾶς πρωταναψέφουμεν; τὴν συνεργασίαν τῶν
κ. κ. Νικβάνη, Παλαμά, Ποπόφη, Μωράϊτην, Κοκκίνην, Μαλαζάση, Ψυ-
ζάρη, Συναδινοῦ, Μυρτιώτισσας, Βουτυρᾶ, Βουτιερίδη κ.λ.π. κ.λ.π. τὰς υπε-
ρόχους μεταφράσεις, τὰ διηγήματα, τὰ ἀνέκδοτα, τὰ ιστορικά περιεόγα, τὰ
αστεῖα: «Ολα αὐτά δὲν λέγονται μὲ δῦν λόγιν.

ΤΙΜΑΙΑ ΛΑΝΤΙΑ ΡΑΧΜΩΝ ΕΙΚΟΣΙ ΜΟΝΟΝ